

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะและกำหนดให้การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, 2540, หน้า 75-76) ส่วนในด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้น ได้กำหนดให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30 (4) กำหนดอำนาจและหน้าที่ให้รัฐโดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยมีสาระสำคัญ คือ การกำหนดในการจัดระบบการบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง และการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองโดยคำนึงถึงประชาชนเป็นสำคัญ ตลอดจนสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารจัดการและตรวจสอบ การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา 284) นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ความรับผิดชอบกว้างขวางกว่าเดิม หลายประการ เช่น กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ทั้งมีสิทธิจัดการศึกษาอบรมวิชาชีพที่มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นโดยให้เป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่นนั้นรวมถึงการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นอีกด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, 2540, หน้า 116)

จากการที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคมได้เกิดขึ้นมานั้น ไม่ว่าจะเป็นความเข้มแข็งของภาคธุรกิจ ภาคประชาชน กระแสโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การพัฒนาประเทศสู่สังคมประชาธิปไตย และความตื่นตัวของประชาชนที่ต้องการเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในเวทีการเมืองและการบริหารงานของภาครัฐ ระบบการบริหารงานของราชการจึงนับว่าเป็นกลไกที่มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของการบริหารประเทศของรัฐบาล โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ประเทศ

ไทยต้องประสบกับสภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจและสังคม ภาครัฐจึงจะต้องเป็นพลังขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกระดับได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ แต่ที่ผ่านมากลไกของภาครัฐโดยรวมแล้วยังล้าสมัยและขาดประสิทธิภาพ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญ ที่ถ่วงรั้งให้ระบบราชการไทยไม่สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของประชาชนได้มากเท่าที่ควรจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิรูประบบราชการไทยอย่างจริงจังและรวดเร็ว โดยมีการพัฒนาให้ระบบราชการไทยเป็นราชการ ยุคใหม่ที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนสังคมไทยสู่เวทีการแข่งขันในสังคมโลกและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เนื่องจากการมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ นั้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้าน โครงสร้างและกระบวนการทางสังคมโดยเกิดขึ้นชั้นกลางที่มีการศึกษาและมีอิสระทางเศรษฐกิจจำนวนมากพอที่จะเป็นฐานของประชาธิปไตย เกิดการตื่นตัวในสิทธิและหน้าที่ในขณะเดียวกัน การพัฒนาเศรษฐกิจในระบบเปิดได้เกิดค่านิยมใหม่ ๆ ขึ้น เกิดการหมุนเวียนของข่าวสารและทำให้การบริหารประเทศต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่การประพฤติปฏิบัติตนที่ไม่ถูกต้องดีงามของผู้นำ และผู้บริหารจะไม่ได้รับการยอมรับและถูกคัดค้านจากคนส่วนใหญ่ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเป็นรากฐานสำคัญที่มั่นคงให้กับระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทย (ลิขิต ชีรเวทิน, 2549, หน้า 556-561)

การปฏิรูประบบราชการได้กำหนดไว้ในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/ 1 โดยวางกรอบแนวทางการบริหารราชการไว้ว่า การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายอำนาจการตัดสินใจการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน และได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้ทุกส่วนราชการนำไปปฏิบัติ โดยประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา องค์การปกครองท้องถิ่น เป็นการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน บทบาทหน้าที่ที่สำคัญ คือ บำบัดทุกข์ บำรุงสุขสร้าง ความอยู่ดีกินดีแก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นนั้น ๆ (โกวิทย์ พวงงาม, 2553, หน้า 17) อยู่ในการกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ และสามารถตอบสนองความต้องการของ

ประชาชน นอกจากจะต้องมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบของทางราชการ แล้วกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นยังได้วางนโยบาย และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการในอันที่จะสอดคล้องและบรรลุเป้าหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ดังกล่าว

ทั้งนี้ การส่งเสริมให้เกิดการสร้างธรรมาภิบาล นั้น มาจากความร่วมมือของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม บทบาทของภาครัฐคือ การวางรากฐานและการรักษากฎระเบียบต่าง ๆ โดยอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ มีการรับผิดชอบภายใต้กฎหมายและนโยบายที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปฏิรูประบบราชการเพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบของกฎหมายและให้มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ยกย่องความชำนาญของภาครัฐให้มีความทันสมัย เป็นต้น ส่วนบทบาทขององค์กรภาคเอกชนและบทบาทของประชาสังคมที่มีต่อการสร้างธรรมาภิบาล คือ การรวมตัวกันของสาธารณชนในการต่อต้านการทุจริตและการประพฤติมิชอบ

เทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่เป้าหมายไว้ โดยได้มีการกำหนดแผนในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เพื่อความผาสุกของประชาชนให้อยู่ดีกินดี ให้ความรู้ ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของประชาชนและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในการบริหารจัดการภายในได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง จะเป็นงบประมาณ ที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่น เพราะงบประมาณของทางเทศบาลมีจำกัดและปัจจุบันการพัฒนาเมืองให้เจริญเติบโตขึ้นได้ จึงเป็นเป้าหมายที่มีชัดเจนและทำอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนได้ตรงจุดและเป้าหมายที่แน่นอน ซึ่งในการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี จึงให้ความสำคัญกับประชาชน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมวางแผนดำเนินการและสามารถตรวจสอบการทำงานได้ และป้องกัน การปราบปรามทุจริต ครอบงำขั้นของเทศบาลในการบริหารจัดการงาน ซึ่งการผนึกพลังความร่วมมือของทุกฝ่าย จะนำไปสู่การปฏิรูปให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่ดี เนื่องจากได้มีการกระจายอำนาจในการพิจารณาคัดสินใจ และรับผิดชอบร่วมกันเป็นการสร้างกลไกถ่วงดุลการบริหารงานของภาคราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดความโปร่งใส ประชาชนสามารถ

ตรวจสอบได้ อันจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดีของระดับภาครัฐ และระดับประเทศ

จากความสำคัญของการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลจริงเกี่ยวกับการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี และใช้เป็นข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาลให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างจริงจังและทันต่อสถานการณ์ รวมทั้งเป็นการและสนับสนุนการกระจายอำนาจ สร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาสังคมและประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และชุมชนย่อย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทน์มิต จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

6. ประชาชนที่อยู่ในชุมชนย่อยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล 5 ประการ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และชุมชนย่อย

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม (Rule of Law) หลักคุณธรรม (Ethics) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักความสำนึกรับผิดชอบ (Accountability) และหลักความคุ้มค่า (Effectiveness)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ จำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งพักอาศัยอยู่ในเขตชุมชนย่อยต่าง ๆ จำนวน 11 ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 10,144 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองจันทนิมิต, 2555)

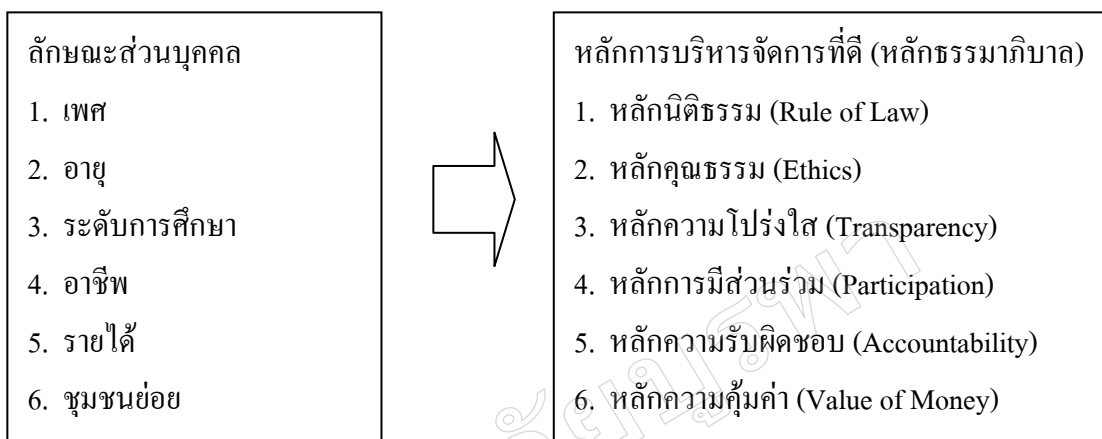
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2556-2558 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร และเก็บข้อมูลในช่วงตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นคว้าข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี จนถึงจัดทำรูปแบบปัญหาพิเศษเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี (เทศบาลเมืองจันทนิมิต, 2555)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 จำนวน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม (Rule of Law) หลักคุณธรรม (Ethics) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักความรับผิดชอบ (Accountability) และหลักความคุ้มค่า (Effectiveness) แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพ

ตัวแปรต้น
(Independent Variable)

ตัวแปรตาม
(Dependent Variable)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2546)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี
3. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี
4. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการภายในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งพักอาศัยอยู่ในเขตชุมชนย่อยต่าง ๆ จำนวน 11 ชุมชน ในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี

ชุมชนย่อย หมายถึง ชุมชนย่อยต่าง ๆ จำนวน 11 ชุมชน ในเขตเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติหรือความเชื่อหรือความนิยม หรือถ้าจะกล่าวในลักษณะของพฤติกรรมในแง่ของจิตวิทยาก็กล่าวได้ว่าเจตคติ ความเชื่อ

การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารงานจัดการใด ๆ ที่องค์กรได้ใช้ทรัพยากรซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรได้ตั้งเป้าหมายไว้ หรือศิลปะและกระบวนการการกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้โดยใช้คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการ การกระทำนั้น ๆ จะเป็นไปในทางสร้างสรรค์มีการดำเนินการเพื่อให้คงอยู่มีการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ การควบคุมและการกระทำที่ทำให้เกิดการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีระบบแบบแผน

ธรรมนูญ หมายถึง หลักการพื้นฐาน 6 ประการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ประการ ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า ดังนี้

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามเกี่ยวกับการตรากฎหมาย กฎข้อบังคับให้ทันสมัย และเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน และชุมชนยอมปฏิบัติตามกฎหมาย
2. หลักคุณธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานที่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยึดหลักความถูกต้องให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายที่กำหนดไว้
3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบได้ โดยถือปฏิบัติในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540
4. หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้บริหาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นการประเมินผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อประชาชน ได้แก่ การตระหนักในหน้าที่ ที่จะต้องปฏิบัติต่อประชาชนใส่ใจต่อปัญหาของชุมชนมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนให้บรรลุผล และกล้ายอมรับผลการกระทำ

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากร/งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้างที่มุ่งให้เกิดการประหยัด มีการจัดลำดับขั้นการดำเนินงาน การจัดตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ

การกระจายอำนาจ หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบในการตัดสินใจทางการบริหาร จากองค์การบริหารส่วนกลางไปสู่องค์กร หน่วยงานระดับล่าง หรือส่วนท้องถิ่น

เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป ที่มีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลเมือง

การจัดตั้งเทศบาลเมืองจะกระทำได้โดยการประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง ประกอบไปด้วยสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี โดยที่สภาเทศบาลมีสมาชิกสภาเทศบาลได้ 18 คน และมีรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกิน 3 คน